

Міністерство освіти і науки України
Хмельницька обласна рада
Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія

«Погоджено»
Рішення Вченої ради академії
Протокол № 8 від 29.08.2025 р.

«Затверджено»

В. о. ректора Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії
Інна ШОРОБУРА

**КОНЦЕПЦІЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ
СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ГУМАНІТАРНО-
ПЕДАГОГІЧНОЇ АКАДЕМІЇ (2021-2025 РР.)**

Хмельницький
2025

ВСТУП

У сучасних умовах війни, розв'язаної та веденої Російською Федерацією проти України, постає нагальна потреба у глибокому переосмисленні зробленого та реалізації системних кроків, спрямованих на посилення національно-патріотичного виховання студентської молоді. Саме формування нової генерації українців, які діятимуть на засадах національних і європейських цінностей, стає одним із ключових завдань освітніх установ, зокрема й Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії.

Українська держава та її громадяни нині безпосередньо долучені до процесів, що визначають не лише долю нашого народу, а й впливають на сусідів та загальносвітовий порядок. У період складних викликів та загроз, водночас нових можливостей для розвитку, стратегічним завданням поряд із захистом суверенності й територіальної цілісності, пошуками шляхів євроінтеграції та утвердженням на міжнародній арені стає визначення сучасної виховної стратегії. Це має бути багатокomпонентна й багатовекторна система, яка забезпечить підґрунтя для майбутнього розвитку української держави.

Для студентської молоді академії особливо важливими нині є напрями громадянсько-патріотичного, духовно-морального, військово-патріотичного та екологічного виховання. Вони виступають основою формування світогляду майбутніх педагогів, закладають фундамент для їхньої професійної діяльності та особистісного зростання. Ключовими є такі ідеї: патріотизм, повага до культурних надбань і традицій українського народу, гуманізм, демократичні цінності, толерантність, відповідальність за природу, здоровий спосіб життя, готовність до змін і виконання обов'язку із захисту Батьківщини.

Інтеграційні процеси в Україні, зростання громадянської активності, розвиток волонтерського руху, а також глобальні комунікаційні й технологічні зміни формують нові умови виховання сучасної молоді. Це накладається на відродження патріотичних почуттів, нове осмислення ролі історії, культури, релігії та традицій.

Національно-патріотичне виховання студентів академії повинно спиратися на приклади боротьби українців за свободу й державність: від княжої доби, козацьких часів, визвольних змагань початку ХХ ст., діяльності Української повстанської армії та дисидентів – до новітніх подій: Революції Гідності, подвигу Героїв Небесної Сотні, мужності воїнів АТО/ООС та сучасних захисників України.

Окремої уваги потребує ознайомлення студентів із порівняльно-історичним досвідом інших європейських країн, що також долали перерваність державності, а також нове бачення ролі української політичної культури у добу Речі Посполитої та Австро-Угорщини. Це сприятиме усвідомленню тяглості нашої державницької традиції.

При цьому національно-патріотичне виховання у Хмельницькій гуманітарно-педагогічній академії має бути позбавлене будь-яких ідей культурного імперіалізму. Воно покликане об'єднувати представників усіх національних, етнічних і релігійних спільнот навколо ідеї української державності та громадянства, що сприятиме соціальному й культурному розвитку, міжетнічному миру та взаємоповазі.

Сучасна освітня діяльність академії спрямовується на формування у здобувачів освіти таких базових засад:

- повага до національних символів України;
- активна участь у громадському й політичному житті країни;
- утвердження верховенства права та прав людини;
- готовність до екологічної діяльності;
- толерантне ставлення до представників інших культур і мовних спільнот;
- готовність до захисту незалежності й територіальної цілісності України.

Процес патріотичного виховання студентів академії має випереджувальний характер: він повинен відповідати їхнім віковим особливостям, сенситивним періодам розвитку, а також особистісним і професійним потребам. Його основою виступають духовно-моральні засади, що дозволяють сформувати справжнього громадянина – патріота України.

З огляду на це, Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія актуалізує власну концепцію виховної роботи, яка визначає нову стратегію цілеспрямованого та ефективного формування студента як громадянина, носія національних та європейських цінностей, готового працювати задля розвитку України та її майбутнього.

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

В умовах збройної агресії проти України національно-патріотичне виховання студентської молоді набуває стратегічного значення та розглядається як важлива складова національної безпеки. Уже багато років наш народ виборює свободу та територіальну цілісність держави ціною життя Героїв Небесної Сотні, мужністю військовослужбовців, добровольців і жертвності волонтерів. Ця боротьба пробудила хвилю патріотизму, що охопила всі покоління українців, спростовуючи тривале насадження комплексу меншовартості, залежності від «старшого брата» та намагання знищити культурну й духовну самобутність України.

Головним пріоритетом національно-патріотичного виховання є формування у молоді особистості ціннісного ставлення до українського народу, Батьківщини, держави й нації.

Мета національно-патріотичного виховання полягає у становленні самодостатнього громадянина-патріота України – гуманіста й демократа, готового виконувати громадянські та конституційні обов'язки, успадковувати духовно-культурні надбання українського народу, підтримувати високий рівень культури спілкування й взаємин, формувати активну громадянську позицію та

національну ідентичність на основі духовно-моральних цінностей і національної традиції.

Національно-патріотичне виховання має сприяти єднанню українського народу, укріпленню соціально-економічних, духовних і культурних основ розвитку суспільства та держави. Його базою виступають приклади героїчних сторінок української історії: становлення державності, традиції козацтва, здобутки визвольних рухів, а також досягнення в політиці, освіті, науці, культурі й спорті.

Завдання національно-патріотичного виховання студентів реалізуються через систему дій, спрямованих на:

- формування в свідомості та почуттях особистості патріотичних переконань, поваги до культурної й історичної спадщини України;
- виховання шанобливого ставлення до Конституції, законів України та державної символіки;
- підвищення престижу військової служби та утвердження образу військовослужбовця як захисника й героя України;
- усвідомлення нерозривного зв'язку між особистою свободою, правами людини та громадянською відповідальністю;
- набуття практичного патріотичного досвіду через готовність брати участь у державотворчих процесах, дотримуватися законів, захищати права людини, взаємодіяти з соціальними інститутами та владою, відповідально розв'язувати конфлікти на засадах демократії;
- виховання екологічної свідомості, усвідомлення себе частиною природи, відповідальності за неї як за національне багатство;
- формування толерантності до представників інших культур, народів і традицій;
- утвердження гуманістичних цінностей як основи громадянського суспільства;

- культивування кращих рис української ментальності – працелюбності, свободи, справедливості, доброти, чесності, відповідального ставлення до природи;
- розвиток мовної культури;
- виховання неприйняття українофобії, сепаратизму, шовінізму, фашизму, аморальності;
- підтримку духовності, моральності й традиційних сімейних цінностей.

Досягнення визначеної мети можливе лише за умови комплексного підходу та активної співпраці всіх учасників освітнього процесу: адміністрації, науково-педагогічних працівників, органів студентського самоврядування та молодіжних громадських об'єднань.

2. ПРИНЦИПИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Національно-патріотичне виховання ґрунтується на загальнопедагогічних засадах, серед яких – студентоцентризм, природовідповідність, культуровідповідність, гуманізм, а також врахування вікових і індивідуальних особливостей особистості. Водночас ця система має власну специфіку, що виявляється у низці ключових принципів:

- **Принцип національної спрямованості** – передбачає формування національної самосвідомості, любові до Батьківщини, природи, українського народу, шанобливого ставлення до його культури, історії та традицій. Він включає також повагу до культур усіх етносів, що проживають в Україні, збереження власної ідентичності, гордість за належність до українського народу та готовність брати участь у розвитку й захисті держави.
- **Принцип самоактивності та саморегуляції** – спрямований на розвиток у молоді здатності до критичного та самокритичного мислення, уміння приймати самостійні рішення, формування громадянської позиції й відповідальності за її реалізацію у власних діях.

- **Принцип полікультурності** – орієнтує на інтеграцію української культури в європейський та світовий простір, виховання відкритості й толерантності до різноманітних ідей, вірувань, традицій, уявлення української культури як складової загальнолюдської.
- **Принцип культуровідповідності** – забезпечує формування базової культури особистості на основі надбаного морально-етичного досвіду людства.
- **Принцип соціальної відповідності** – вимагає узгодження змісту та методів виховання з реальною соціальною ситуацією, у якій живе молодь, та спрямований на підготовку студентів до захисту України й ефективного вирішення життєвих проблем.
- **Принцип історичної та соціальної пам'яті** – зосереджує увагу на збереженні духовної, моральної та культурної спадщини українців, використовуючи сучасні форми і методи її популяризації.
- **Принцип міжпоколінної наступності** – гарантує передачу культурних і духовних цінностей від покоління до покоління, збереження етнокультурних традицій народів України.
- **Принцип гуманізації виховного процесу** – орієнтує на визнання особистості найвищою цінністю та на створення умов для її всебічного розвитку.
- **Принцип толерантності** – формує у студентів відкритість до культурного розмаїття, повагу до інших традицій, мистецтва та вірувань, сприяючи усвідомленню української культури як невід'ємної складової світової цивілізації.
- **Принцип партнерства** – передбачає рівноправні взаємини між викладачами та студентами, співпрацю у вирішенні освітніх, соціальних і культурних завдань, підтримку та розвиток студентських ініціатив.

3. ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ

3.1. Удосконалення нормативно-правової основи патріотичного виховання молоді:

- розроблення внутрішніх нормативних документів коледжу щодо організації національно-патріотичного виховання студентів;
- підготовка та впровадження заходів, спрямованих на реалізацію положень Концепції у навчально-виховному процесі;
- ініціювання програм з інформаційної безпеки для протидії негативному впливу інформаційних воєн;
- виконання програм військово-патріотичного виховання, спрямованих на формування здорового покоління, готового до захисту незалежності та територіальної цілісності України;
- розроблення науково-теоретичних і методичних засад патріотичного виховання: інтеграція тематики патріотизму у науково-дослідницьку діяльність коледжу (наприклад, через вивчення історії показати приклади відновлення державності іншими народами, у літературі — ідентичні пошуки, у природничих дисциплінах — досягнення українців у науці й техніці);
- проведення соціологічних опитувань для виявлення потреб та інтересів студентської молоді;
- активне залучення сім'ї до процесу виховання задля зміцнення фізичного та морального здоров'я підростаючого покоління.

3.2. Діяльність адміністрації та викладацького складу академії у сфері патріотичного виховання:

- організація та проведення виховних, культурно-просвітницьких і науково-практичних заходів, спрямованих на формування патріотичної свідомості здобувачів вищої освіти;
- підтримка волонтерських, соціальних, науково-дослідних, інтелектуальних і творчих проєктів студентів та молодих учених, що стимулюють активну громадянську позицію;

- поширення знань про історико-культурну спадщину, духовні надбання українського народу, його героїчне минуле та сучасні досягнення науки, культури й державотворення;
- залучення до виховної роботи учасників бойових дій, родин Героїв Небесної Сотні, військовослужбовців ЗСУ, видатних діячів науки, культури, мистецтва та спорту, які є прикладом громадянської та патріотичної активності;
- формування у студентської молоді цінностей єдності українського суспільства, толерантності, взаємоповаги та сприяння громадянському миру і злагоді;
- розвиток студентського спорту, популяризація здорового способу життя із поєднанням принципів патріотичного виховання та національно-патріотичної мотивації;
- співпраця академії з військовими формуваннями, державними та громадськими організаціями для підвищення престижу військових професій та забезпечення практичного досвіду студентів;
- активне залучення здобувачів вищої освіти до участі у всеукраїнських і міжнародних патріотичних, культурних, науково-освітніх програмах та ініціативах.

3.3. Інформаційне забезпечення процесу патріотичного виховання студентів:

- активне висвітлення на офіційних веб-ресурсах коледжу матеріалів, присвячених українській історії, боротьбі за незалежність, розвитку культури й мови;
- підтримка україномовних молодіжних ЗМІ та освітніх ресурсів;
- запобігання поширенню пропаганди насильства, жорстокості, бездуховності, порнографії та матеріалів, що суперечать національним і загальнолюдським цінностям, принижують суверенітет держави;

- інформування про проведення національно-патріотичних заходів на сайті навчального закладу;
- створення банку передового педагогічного досвіду з питань виховання патріотизму;
- підготовка просвітницької та науково-популярної літератури для батьків щодо патріотичного виховання дітей і молоді в сім'ї.

4. ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАПРЯМИ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Національно-патріотичне виховання студентської молоді у закладі вищої освіти є фундаментальною складовою формування свідомої нації. Воно сприяє усвідомленню власної ідентичності, виховує активних і відповідальних громадян, здатних розвивати та захищати українську державу.

Патріотизм у сучасних умовах – це не модна тенденція, а вимога часу, продиктована воєнними та соціальними викликами. Це почуття відповідальності за долю країни, готовність діяти задля її захисту й відбудови, прагнення миру й суспільної злагоди.

Патріотичне виховання як складова національного виховання має на меті підготовку високоосвіченого, свідомого громадянина України – гуманіста, демократа, професіонала, який здатен поєднувати глибокі знання з громадянською активністю. Такий випускник повинен дотримуватися конституційних обов'язків, цінувати духовні та культурні надбання українського народу, підтримувати високий рівень культури взаємин. Це сприяє консолідації суспільства, зміцненню його соціальних, культурних та духовних засад.

Ключовим завданням національно-патріотичного виховання у ЗВО є формування у студентів стійкої ціннісної системи, активної громадянської позиції, моральної зрілості та здатності до відповідального прийняття рішень. Методи й форми виховної роботи базуються на українських національних

традиціях, а також на сучасних досягненнях педагогіки та психології.

Важливими орієнтирами виступають історія становлення української державності, героїзм козацтва, приклади визвольного руху, а також здобутки у сфері науки, культури, спорту й освіти.

Метою національно-патріотичного виховання у вищій школі є підготовка випускника-патріота України, який поєднує професійні компетентності з високою громадянською свідомістю, здатний сприяти розбудові незалежної, демократичної, правової держави, поважати й відстоювати права людини, брати активну участь у суспільному житті та забезпечувати мир і єдність у громаді.

Основні методи національно-патріотичного виховання у ЗВО:

- **переконання** – формування стійкої впевненості у значущості захисту держави, громадської активності та соціально корисної діяльності;
- **стимулювання** – заохочення, організація конкурсів, змагань, проєктів і грантів, що мотивують студентів до активності;
- **особистий приклад** – роль викладачів, науковців і студентських лідерів як моральних і професійних взірців;
- **самопідготовка та саморозвиток** – індивідуальна діяльність студента, спрямована на формування громадянської зрілості, самоконтроль і усвідомлене патріотичне самовиховання.

У закладі вищої освіти функціонує багаторівнева система виховної роботи, яка охоплює студентів усіх курсів та спеціальностей. Виховання здійснюється як у навчальному процесі, так і в позааудиторній діяльності, охоплюючи наукові, культурні, спортивні та волонтерські ініціативи. Організація виховної роботи є завданням усіх структурних підрозділів університету – від академічних груп та студентського самоврядування до адміністрації на чолі з ректором.

5. СУБ'ЄКТИ ТА ОБ'ЄКТИ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ РЕАЛІЗАЦІЮ ВИХОВНОЇ РОБОТИ В АКАДЕМІЇ

Суб'єктами та об'єктами, які організовують і забезпечують реалізацію концепції національно-патріотичного виховання здобувачів вищої освіти в академії, є:

Суб'єкти академії:

- адміністрація академії – як суб'єкт-організатор і координатор виховної роботи в цілому;
- деканати факультетів та кафедри – через систему наставництва та організацію виховних заходів;
- методичне об'єднання кураторів академічних груп;
- науково-педагогічні працівники академії;
- бібліотека академії як центр культурно-просвітницької та інформаційної діяльності;
- органи студентського самоврядування;
- старости академічних груп;
- студентські наукові товариства, гуртки, клуби та інші об'єднання;
- профспілковий комітет студентів та співробітників академії;
- усі викладачі, наукові співробітники й працівники академії, які беруть участь у виховному процесі.

Об'єкти академії:

- здобувачі вищої освіти академії;
- актив студентства та студентські лідери;
- обдаровані студенти, учасники конкурсів, олімпіад, науково-дослідних і творчих проєктів;

- студенти, які потребують особливої педагогічної уваги (зокрема з проявами девіантної поведінки чи підвищеними ризиками соціальної дезадаптації);
- студентські академічні групи в цілому як колективи.

6. ВИНЯТКОВА РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ АКАДЕМІЇ

У системі виховної роботи закладу вищої освіти виняткове значення належить викладачеві.

Професійна компетентність, наукова ерудиція, самодисципліна, високий рівень культури, педагогічний такт і прагнення до творчості формують у здобувачів вищої освіти аналогічні якості, сприяють розвитку їхнього світогляду, соціальної активності та професійної зрілості. Атмосфера взаємної поваги, інтелігентності й відкритого діалогу між викладачами та студентами створює умови для їхнього рівноправного співробітництва в освітньому та виховному процесах, що стає основою особистісного й соціокультурного самовизначення здобувачів.

Формування громадянської, соціальної та професійної позиції студентів набуває ефективності тоді, коли виховний вплив здійснюється не у вигляді формальних повчань, а в процесі щоденної взаємодії, яка поступово формує морально-емоційний клімат у відносинах між викладачем і студентами. Лише професійно підготовлений, ідейно переконаний і морально вихований викладач академії здатен усвідомити масштабність завдань виховання майбутнього фахівця та реалізувати себе як справжній педагог вищої школи.

Сьогодні виховання в академії трактується не лише як передача знань та ціннісних орієнтацій від старшого покоління до молодшого, а передусім як взаємодія і партнерство викладачів та студентів у просторі спільної освітньої діяльності.

Авторитет викладача виступає інтегральною характеристикою його професійної, педагогічної та особистісної позиції, що проявляється у відносинах із колегами та студентами і безпосередньо впливає на ефективність навчально-виховного процесу. Він складається з двох взаємопов'язаних компонентів:

- **професійного авторитету**, який ґрунтується на глибоких наукових знаннях і педагогічній майстерності;
- **авторитету особистості**, який визначається унікальністю, моральними якостями, індивідуальністю викладача та його впливом на студентів.

Авторитет викладача формується на основі розвитку трьох груп педагогічних умінь:

- **предметних** (ґрунтовні наукові знання та здатність якісно передавати їх студентам);
- **комунікативних** (знання особливостей студентів, колег, уміння будувати ефективну взаємодію);
- **гностичних** (знання самого себе, здатність до саморефлексії та корекції власної поведінки).

У діяльності викладача академії можна виокремити кілька ключових компонентів:

- **конструктивна діяльність** – відбір і структурування навчально-виховного матеріалу, прогнозування розвитку особистості студента;
- **організаційна діяльність** – організація педагогічної роботи на заняттях і в позааудиторній діяльності, підтримання зворотного зв'язку зі студентами;

- **комунікативна діяльність** – створення сприятливих умов для міжособистісної взаємодії, педагогічне спілкування як засіб виховання;

- **рефлексивна діяльність** – здатність аналізувати результати власної педагогічної роботи, розвивати самосвідомість, здійснювати самоконтроль і прагнути до професійного та особистісного зростання.

Таким чином, викладачі академії покликані реалізовувати не лише освітню, а й виховну місію, забезпечуючи формування гармонійної, відповідальної, патріотично налаштованої та конкурентоспроможної особистості.

7. РОЗВИТОК СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ЧИННИК УДОСКОНАЛЕННЯ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ В АКАДЕМІЇ

Студентське самоврядування у закладі вищої освіти є особливою формою організації громадської активності здобувачів, яка передбачає їхню участь у реалізації функцій управління життям студентського колективу відповідно до цілей і завдань виховного процесу. Воно є складовою загальної системи управління академією та спрямоване на максимальне врахування потреб, інтересів і ініціатив студентів на основі вивчення їхньої громадської думки.

Основними завданнями студентського самоврядування є:

- формування у студентів відповідального, ініціативного та творчого ставлення до навчання, громадської діяльності й суспільно корисної праці;
- сприяння розвитку навичок продуктивної самостійної роботи, наукової організації праці, а також забезпечення всебічного розвитку особистості шляхом залучення до різних видів діяльності;
- відстоювання прав і законних інтересів студентів на засадах принциповості, об'єктивності та компетентності;

- формування у здобувачів умінь приймати самостійні рішення щодо питань студентського життя, розвиток активної громадянської позиції та навичок управління суспільними справами;
- виховання у студентів почуття відповідальності за збереження й розвиток академії як власного освітнього простору, дотримання закону, норм моралі та правил спільного співжиття;
- формування нетерпимості до порушень дисципліни, проявів асоціальної поведінки, пияцтва та інших негативних явищ;
- надання допомоги адміністрації та професорсько-викладацькому складу в організації та вдосконаленні освітнього й виховного процесу (зокрема, шляхом аналізу якості навчальних досягнень студентів, виявлення причин академічної неуспішності тощо);
- організація змістовного дозвілля та сприяння гармонійному розвитку кожного студента (через культурно-мистецькі, спортивні, інтелектуальні та соціальні заходи);
- збереження матеріальної бази академії: бібліотечного фонду, навчальних приміщень, гуртожитків, спортивних споруд та обладнання;
- розвиток і підтримка контактів із молодіжними організаціями інших закладів вищої освіти України та зарубіжжя.

Студентські самоврядні та громадські організації у співпраці з адміністрацією академії забезпечують реалізацію студентських ініціатив, беруть на себе частину функцій у сфері виховної роботи та значно сприяють організації дозвілля студентів. Така діяльність сприяє інтеграції поколінь, формує атмосферу взаємної поваги й партнерства між студентами та викладачами, а також враховує різноманіття інтересів молоді — від інтелектуальних ігор і наукових дискусій до спортивних змагань, мистецьких фестивалів та волонтерських акцій.

8. РОЛЬ КУРАТОРІВ АКАДЕМІЧНИХ ГРУП У АКАДЕМІЇ

Основна мета кураторства у сучасному закладі вищої освіти – сприяти орієнтації та організації діяльності студентів, а не нав'язувати власні погляди чи заміщувати їх у процесі навчання. Робота кураторів має доповнювати студентське самоврядування, інтегруючись у єдину демократичну систему виховання. Особливо важливою є підтримка студентів у взаємодії з різними структурними підрозділами академії, службами, які здійснюють навчальну та позанавчальну діяльність, а також у організації спеціальних заходів загальноакадемічного рівня.

Ключові напрями діяльності кураторів академічних груп:

- сприяння адаптації першокурсників до умов академічного навчання;
- підтримка студентів у вирішенні соціально-побутових питань та організація змістовного дозвілля;
- формування в академічній групі дружнього, доброзичливого та згуртованого середовища, яке заохочує взаємну підтримку та відчуття причетності до академічної спільноти, об'єднаної спільними цінностями, організаційною культурою та системою поглядів;
- допомога студентам у глибокому усвідомленні та прийнятті традицій академії, її ціннісних орієнтацій, норм і взаємовідносин всередині академічної спільноти та за її межами (зокрема, через знайомство з історією академії, участь у загальноакадемічних заходах, організацію екскурсій та зустрічей із видатними діячами науки, культури і суспільного життя).

Діяльність кураторів також передбачає цілеспрямовану роботу за наступними напрямками:

- участь у спеціалізованих тренінгах і семінарах для отримання знань про вікові особливості студентів, результати діагностики їхніх індивідуальних особливостей і інтересів, особливості взаємодії з більш

досвідченими студентами, а також новітні методики консультування та підтримки студентів;

- співпраця з психологічною та соціальною службами академії для надання системної підтримки у вирішенні складних професійних та навчально-виховних ситуацій;
- участь у міжакадемічних конференціях і форумах для обміну досвідом і підвищення ефективності роботи кураторів у сфері виховної діяльності.

9. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ВПРОВАДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В АКАДЕМІЇ

У результаті реалізації системи національно-патріотичного виховання у студентському середовищі академії очікується:

- формування у студентів високого рівня патріотичної свідомості, почуття відповідальності, вірності та любові до Батьківщини, турботи про спільне благо, а також шанобливого ставлення до національної пам'яті;
- підвищення зацікавленості студентів у службі у Збройних Силах України та готовності до захисту держави, виконання громадянських і конституційних обов'язків щодо охорони національних інтересів, територіальної цілісності та незалежності України, сприяння становленню її як правової, демократичної та соціальної держави;
- сприяння збереженню стабільності в суспільстві та розвитку соціальної і економічної сфер країни, зміцненню її обороноздатності та безпеки;
- створення ефективної виховної системи національно-патріотичного спрямування для студентської молоді академії;
- консолідація зусиль різних суспільних інституцій та структур академії у справі виховання свідомого та відповідального студентства.

Важливою умовою впровадження Концепції є активне обговорення її положень і завдань у межах академії: проведення науково-практичних конференцій, круглих столів, семінарів та інших заходів, які сприятимуть актуалізації проблематики національно-патріотичного виховання та стимулюватимуть розробку конкретних заходів щодо її реалізації в навчальному процесі та поза його межами.